сьогодні час вимірюється в крилах

кого накриє тому й україна

не говори нікому моя мила

що нині тут не буде більше кіна

що на коні неначе на припоні

мовчать повз нас великі як бандери

ми наплодили дуже мало коней

тому по нас приходять батеери

ми мали час для страху і для сорому

крізь павутину вийти на простір

стару одежу в чорній бочці солимо

й з'ясовуємо хто з нас більший звір

без перекуру маримо під інеєм

про кругли глеки синього вина

а сонний час іде до нас колінами

і тихо нас застиглих промина